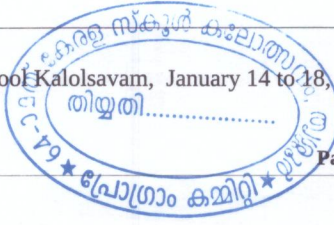

പ്രതിവാർത്ഥം പ്രതീക്ഷയാ

ജ്ഞാതസുന്ദരം പ്രജാതം, പ്രജാതസൂര്യസ്ഥി സുവർണ്ണകിരണൈഃ തസ്യ
 നേത്രാണി ഉദ്ധാടിതാനി അസന്, ധ്വം മന്ദം മന്ദം അചലത് ।
 പൈതൃകഭവനസ്ഥി അലിന്ദു ഉപവിഷ്യ മാധവൻ നായർ അമ്മ-
 വൃദ്ധം പശ്യതി സ്ഥി । കിമപി വാഹനാഗമനസമയേ ധ്വം മാർഗ്ഗം
 പശ്യതി സ്ഥി । വർഷാണി പൂർവ്വം തസ്യ പുത്രഃ നീരജഃ കാര്യം
 കർതു നഗരം അഗച്ഛത് । വർഷാണി പ്രത്യഗച്ഛത്, അർത്ഥം
 ദൂഷ്വാണി ദ്വാദശ വിശേഷം അവിഷ്വതി സ്ഥി । അനന്തരം കാര്യം
 നിമഗ്നഃ ധ്വം പിതരം വിസ്മൃതവാൻ അसीത് ।

മാധവൻ നായർ ദുഃഖചിന്താധാരം മനഃ അഭവത് ।
 പുരാ പൈതൃകഭവനസ്ഥി പുനർനിർമ്മാണം കർഷണീയം ഇതി പുത്രഃ
 വർദ്ധി സ്ഥി । പിതരം നഗരം പ്രതി സ്വീകർഷണീയം ഇതി ധ്വം
 അവർദ്ധത് । മാധവസ്ഥി മനസി പുരാതനസ്മരണാഃ പ്രത്യഗാഗതഃ ।
 “യാദു ധ്വം അഗമിഷ്യതി തദിദം സമസ്തം ശ്ലോകഭാവസ്ഥി
 അജ്ഞാനം അവിഷ്വതി സ്ഥി” ധ്വം അവർദ്ധത് । പുത്രാഭ്യം അനേകകാ-
 യാണി വർദ്ധനീയാനി, പുരാതനകഥാ വർദ്ധനീയം, മമ കൃ-
 വികാര്യം വർദ്ധനീയം മാധവസ്ഥി മനസി ചിന്താവി-
 പ്രത്യഗാഗതാനി । “കിന്തു മമ പുത്രഃ കുത്ര ?” ധ്വം ഉച്ഛൈഃ അവർദ്ധത് ।
 മാധവസ്ഥി മനസി ദുഃഖം നദീ ഇവ പ്രാവഹൻ അसीത് ।

तस्य नैत्रात् अश्रूणि अपतत् । एकान्तजीविते तस्य केव-
लशन्तोषः पुत्रः भवति । वर्षाणि पूर्वमेव पुत्रः नगरं
आगच्छत्, किन्तु पिता प्रतिदिनम् अलिन्दे उपविश्य
पुत्रः आगच्छति वा इति पश्यति स्म । अद्य अपि पु-
त्रागमनस्य प्रतीक्षाया एव सः तिष्ठति स्म । तदुद्यम् सः
मधुरपायशम् अन्यपलहाशनि च निर्मितवान् आसीत् ।
नीरजस्य इष्टपेयम् भवति पायशम् । माद्यवः अनेक-
समयम् आसन्दिग्धे उपविशात्, किन्तु किमपि
न आगतम् । कुश्वनेत्रेण सः गेहम् प्रति आगच्छत् ।
गमनशमये सः एकवारमपि पुत्रः आगच्छति वा इति
अपश्यत् । एतत् नैत्रे पितृस्नेहम् प्रवहति स्म ।
मन्दुमारुतः आगत्य तस्य नैत्राश्रू माजितः आसन्,
स्नेहवात्सल्यपूर्णम् मानसं सः भवनस्य अन्तश्च
प्रत्यागतवान् ।